

BAZEN

Boris A. Novak

Ta zgodba je iz časa komunizma,
ki je bil tako daleč kot obzorje,
vendar še zmeraj bližji kakor morje
otrokom iz prestolnic optimizma.

Poletje je cvrčalo. Nôge bose,
žerjavica asfalta. Poldan, len
kot fuks. Tedaj nas je v svoj bazen
povabil stric Tine, dobrosrčni sosed:

teraso je napolnil z mrzlo vodo,
blazine smo napihnili in se igrali,
se špricali in tunkali in čofotali,

se sončili na izmišljeni obali,
uživali podarjeno svobodo,
ne da bi se zavedali posledic

razkošnega bazena pri sosedih,
ki je nato kapljal še dolgo leto

skozi strop v našo dnevno sobo,
zavratno in odvratno, kot zakleto,

za vrat, na knjige, v nastavljene posode

naše komunistične usode ...